

Contestație. Încheiere pronunțată de judecătorul de cameră preliminară. Inadmisibilitatea căii de atac a contestației.

Prin cererea formulată și înregistrată pe rolul Judecătoriei Sebeș la data de 7.07.2022 petenta LLL a solicitat a i se prelungi dreptul de circulație.

În motivarea cererii petenta a arătat că în data de 22.04.2022 a fost depistată cu dovada expirată.

În drept cererea nu a fost motivată.

Prin încheierea penală nr. 236/CC/2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Sebeș în dosarul nr. xxxx/xxx//2022/a1 s-a respins cererea suspectei-petentei LLL, de prelungire a dreptului de a conduce pe o perioadă de 30 de zile.

Pentru a dispune astfel, judecătorul de cameră preliminară a reținut următoarele:

Pe rolul Judecătoriei Sebeș se află înregistrat dosarul nr. xxxx/xxx/2022, în care petenta LLL, are calitate de suspect, fiind solicitată confirmarea ordonanței de renunțare la urmărire penală, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. (2) din C.pen.

Potrivit dispozițiilor art. 111 alin. 1 lit. b din OUG nr. 195/2002, permisul de conducere se reține când titularul acestuia a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art. 334, art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1) și la art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal, iar potrivit alin. 2, la reținerea permisului de conducere, în cazurile prevăzute la alin. (1), titularului acestuia i se eliberează o dovadă înlocuitoare cu sau fără drept de circulație.

Alin. 3 al aceluiași articol stipulează că în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d), la art. 102 alin. (3) lit. a) și la art. 102 alin. (4) din prezenta ordonanță de urgență, precum și în cele menționate la art. 334 alin. (2) și (4), art. 335 alin. (2), art. 336, 337, art. 338 alin. (1), art. 339 alin. (2), (3) și (4) din Codul penal, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație.

Prin decizia nr. 608 din 28 septembrie 2017 a Curții Constituționale a României, publicată în Monitorul Oficial nr. 987/12.12.2017, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. 6 din O.U.G. nr. 195/2002 și s-a statuat că, din interpretarea sistematică a normei legale, prin trimitere la alin. 1 lit. b și alin. 3, rezultă că alineatul 3 enumeră cazurile în care dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație. Arată, instanța constituțională că „prin urmare, legiuitorul nu a făcut altceva decât să identifice din toată gama de încălcări ale normelor legale pe acelea care au o gravitate sporită și, ca o consecință directă a acestei rațiuni, a dispus cu privire la imposibilitatea eliberării vreunei dovezi cu drept de circulație. Aceasta nu are semnificația vreunei afectări a drepturilor și a libertăților fundamentale, întrucât ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective, a proprietății publice și private, precum și a mediului reprezintă deziderate unanim acceptate.” De altfel, Curtea a reținut că dreptul de a conduce pe drumurile publice nu reprezintă un drept fundamental.

Practic, dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație în cazul în care a fost săvârșită infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prev. de art. 335 alin. (2) din C.pen.

Prin urmare, pentru infracțiunea reținută în sarcina suspectei, nu se poate acorda acesteia dreptul de circulație, motiv pentru care, judecătorul de cameră preliminară urmează a respinge cererea formulată de suspectă în acest sens.

Împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară a formulat contestație contestatoarea LLL solicitând admiterea contestației și desființarea încheierii atacate.

Prin Încheierea penală nr.143/2022 pronunțată de completul de judecători de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Alba s-a respins ca inadmisibilă, contestația formulată de către contestatoarea LLL împotriva încheierii penale nr. 236/CC/2022 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei Sebeș în dosarul nr. xxxx/xxx/2022/a1.

Pentru a pronunța această soluție, judecătorii de cameră preliminară de la Tribunalul Alba au reținut următoarele:

Prin Decizia nr. 1 din 15 martie 2010 (M. Of. nr. 771 din 18.11.2010) , Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și cu privire la stabilirea procedurii judecării cererii de prelungire a dreptului de circulație de către instanța de judecată - potrivit dispozițiilor art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit printre altele că: „natura juridică a unei asemenea cereri, prin care este vizată doar o chestiune adiacentă raportului principal de drept procesual penal, mai impune să se considere că încheierile ce se pronunță în această materie nu pot fi atacate decât odată cu fondul, în conformitate cu reglementările de la art. 361 alin. 2 și art. 385 ind.1 alin. 2 din Codul de procedură penală” și prin urmare s-a stabilit că „în faza judecării, cererea de prelungire a dreptului de circulație, întemeiată pe prevederile art. 111 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se soluționează în condiții de publicitate, cu citarea părților, în conformitate cu dispozițiile art. 290 și 291 din Codul de procedură penală, iar instanța de judecată se pronunță prin încheiere motivată care poate fi atacată, numai odată cu sentința sau decizia, potrivit art. 361 alin. 2 și art. 385 ind.1 alin. 2 din Codul de procedură penală.”

Tribunalul apreciază că această decizie continuă să-și producă efectele în contextul în care dispozițiile art. 111 alin. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare nu au suferit modificări după intrarea în vigoare a noilor coduri penale, iar dispozițiile art. 361 alin. 2 din Codul de procedură penală din 1968 au fost preluate de dispozițiile art. 408 alin. 2 din Codul de procedură penală actual.

De asemenea, potrivit art. 347 alin 1 Cod proc.pen : „În termen de 3 zile de la comunicarea încheierilor prevăzute la art.346 alin.1-4 indice 2 C.p.pen, procurorul, părțile și persoana vătămată pot face contestație. Contestația poate privi și modul de soluționare a cererilor și excepțiilor.”

Ori cum lesne se observă, niciuna din prevederile acestea nu este aplicabilă în speța dedusă judecării, ceea ce atacă contestatoarea nefiind o încheiere dintre cele expres prevăzute la art.346 alin.1-4 indice 2 C.p.pen

Potrivit art. 425 indice 1 alin 1. C.p.pen, ”Calea de atac a contestației se poate face numai când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel .”

Așa fiind, se constată că a fost formulată o cale de atac neprevăzută de lege, încheierea pronunțată de judecătorul de cameră preliminară putând fi atacată doar o dată cu fondul cauzei.